

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis
Prædicatorum**

Nicolaus <Eymericus>

Venetii, 1607

Quaestio 29. De libris Italia & Gallia da[m]natis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

lib. 1. de causis, unde heresies oriuntur.

c Et comburi fecerunt quandam magnum, & grossum librum dæmonum inuocationum.] Ex titi superioribus seculis in Hispania inter infideles Arabes, qui circa annos Domini DCCXIV. transiugit, to Herculeo fredo Hispaniam occuparunt, et Indoës qui ibidem degebant, frequens superstitione de consulendis dæmonib. est enim hec gens magna per huic illico studio dedit, qui eam artem de inuocandis dæmonibus in scripta redigebant, et quasi hereditaria suis posteris relinquebant. multi autem ex his qui sacro baptisme erant olti, etiam eandem superstitutionem sequebantur, & ea scripta retinebant contra expressas canonum iustiones. ea vix aboliri potuerunt, donec ab Hispania Hæbrei pulsionis, et baptizati Saraceni, & officium Inquisitionis diligenter exercerceptum; fiebant autem per huiusmodi nefarias inuocations pro�ris mira quedam, & penit credibilia, ut saepe a meis maiorib. audiuisse me memini.

Qui vero haec exercent, proculdubio subdūtūr? Inquisitorum iurisdictioni: quia cum haec inuocations raro sicut sine sacrificio demoni exhibito, heresim sapient manifeste, iuxta tex. cū gl. in verbis saperet. in ca. accusatus. S. sanè de hereticis. lib. 6. docetque C eleganter Eymericus quæstione proxime sequenti, item amplius. q. 43. huic 2. partis.

d Quos ediderat quidam Bartholomaeus Iano uel.] De hoc item Bartholomeo Janonefis una cū Eymerico egimus supra in hac 2. p. q. 11. adde Parisiis Theologorum scho la intuita in viuera ferè Gallia superstitutiones, dæmonum inuocations, & sortilegia non sine magna fidelium perniciose abundare, decretum cedit. quo dānatur XXVIII. articuli partim hereticales, partim errore, partim vero blasphemie, quos hic breuitatis gratia omitto: leguntur tamen in calce sentiarum Petri Lombardi, & eos refero infra, q. 43.

Q V A E S T I O X X I X .

Delibris in Italia & Gallia.
damnatis.

S V M M A R I V M .

- 1 Dulcini epistola due condemnata cum ipso auctore.
- 2 Libri diuinationum, Necromantie, Chiromantie, &c. reprobati.

Vigesima nona quæstio est: Libri hereticales, & erronei, per Inquisidores in Italia, & Francia, & alijs mundi partibus condemnati; qui sunt?

1 Ad hanc respondemus, quod temporibus minorum Honorij Papa IV. & Nicolai IV. Episcopus Parmentis, & frater Manfredus ordinis prædicatorum Inquisitor in illis partibus Italiae duas epistolæ cuiusdam Dulcini Nouariensis ut hereticales (ipso Dulcino, ut heretico concerto) sententialiter condemnarunt, propter heretices, & errores in illis contentos, quæ recitauit supra, q. 12.

2 Item in partib. Galicanis, videlicet Parisis Episcopi Parisien. & Senonen. ac Inquisitor de ordine prædicatorum, & de magno consilio magi-

A strorum in Theologia, & in decretis doctorum ut error. eos, & sacrilegos, & blasphemos sententialiter condemnarunt omnes libros diuinacionum, & sortium, & scilicet Libros necromantie. Libros Geomantie, Libros Pyromantie, Libros Hydromantie, Libros Chiromantie, Libros decem annulorum Veneris. Libros tot Greici, & Germaniæ & Babylonenis. Libros quatuor speculorum, corundem. Libros imaginum 7 hominum, & Bantricat. Libros imaginum Ptolemai. Libros Hæreticis magi ad Arilitolem, quem librum dicunt Aros, idest Gabrielem habuisse a Deo, in quo sunt horribiles inuocations, & fugationes detestabiles. In omnibus enim istis libris sunt pacta, & fædera cum dæmonibus, & inuocations, & sacrificia, tacite vel expresse, quæ exhibere dæmonibus sapit heresim manifeste, ut dicitur inf. q. 43.

C O M M E N T . L I I I I .

D Vas epistolas cuiusdam Dulcini Nouariensis] De Dulcino copiose diximus cū Eymerico supra sq. 12. huic 2. partis.

b Sententialiter condemnauerunt omnes libros diuinacionum, & sortium.) Facta videtur haec condemnatio, ut constat ex serie huic questionis circa annos Domini MCCXC. Rursum anno Domini MCCCCXCVIII. Parisiis Theologorum scho la intuita in viuera ferè Gallia superstitutiones, dæmonum inuocations, & sortilegia non sine magna fidelium perniciose abundare, decretum cedit. quo dānatur XXVIII. articuli partim hereticales, partim errore, partim vero blasphemie, quos hic breuitatis gratia omitto: leguntur tamen in calce sentiarum Petri Lombardi, & eos refero infra, q. 43.

huic 2. partis,

Diuinationes autem omni iure prohibitas esse copiose docimus in libris de penitentia hereticorum. leges diuinæ eas magnopere detestantur, Leuit. ca. 19. & 20. & Deuteronom. c. 18. Item iura canonica detestantur, & puniunt acerbè. Concilium Aveyranum, c. 23. Concilium Laodicenum canone 36. sancti Patres uno ore damnant, quorum de hac redicta recitat Gratianus, 26. q. 5. per totum. & suo Carnotensis p. 11. & Burchardus lib. decimo decretorum, et summi Pontifices multis locis, in primis uero in Decretalibus, tit. de sortilegijs, ac de his ritandis in signis extat locus apud Beatum Clementem, lib. 2. c. 66. constitutus. A postolicarum, in hec verba; Fugite quoque incantationes, ariolationes, vaticinia, iustrationes, aruspicina, auguria, necromatiæ, inuocations, quoniam scriptum est: Non erit augurium in Iacob, neque vaticinium in Israel, & rursum, Augurium peccatum est, & alibi Nō augurabimini, & ariolationes, diuinationes, & pythones non sequemini: lustratores non accipiatis, ideo monet trememas dicens: Secundum uias gentium ne ambulaueritis, & a signis celi ne timeritis, haec tenet Clemens.

Item diuinationum libros olim comburendo decreverunt p̄ij Imperatores, ut constat ex l. Matthe- Diuinationis libri comburendi.

matus

maticos, c. de episco, audiētia, idem prorsus libri de repulsi sunt in iud. librorum prohibitorū Pg. IV.
in hac verba: Libri omnes, & scripta Geomantie, Hydromantie, Aeromantie, Pyromantie, Onomantie, Chiromantie, Oecromantie, siue in quibus continentur sortilegia, veneficia, auguria, auspicia, incantationes artis magicae, prorū reperiuntur, hę ibi.

c Scilicet libros Necromantie, libros Geomantie, &c.) Varro scripsit divinationum quatuor esse genera per terram unde Geromantia, per aquam unde Hydromantia, per aërem unde Aeromantia, per ignem unde Pyromantia, ca. igitur 26.q.3 sed multas alias excogitauerunt Magi dēmonum arte, ab omnibus fere rebus petitas, in primis vero a corpore humano, & singulis eius partibus; ex quibus que per mortuorum cedauera quasi excitata & ad vitam renocata contingit, Necromantia dicitur. nec mirum. 26.q.5. que per lineas manū chiromantia, ceteras longum esset recensere, que licet huīs essent loci, non tamen sunt instituta nostra breuitatis, eas copiose sumus persecuti in libris de penitētē reticorum, ubi tam vetera quam noua diuinandi genera recensuimus, ostendentes quantum singula distent a vero, & qualēm hæresis suspicionem contrahant, qui illis vivuntur.

d Qua exhibere dēmonibus sapit hæresim manifeste.] Et propterea earum tunc punitio & cognitio ad inquisitores spectabit. c. accusatus. §. Jane de hæret. lib. 6. Quo modo autem cognoscendum sit, quando divinationes & sortilegia sapient manifestam hæresim, et qualis sortilegiorum pena, dixi infra p. 42. huīs partis. sive interim Zanchini tract. de hæret. c. 22.

Q V A E S T I O X X .

De vi nominis, Hæreticus.

Higesima quæstio est: Hæreticus ex vi nominis, quis dicendus est?
Ad hanc respondemus, quod si cut ab eremo dicitur eremita, sic ab hæreti dicitur hæreticus, seu hæretica. Hæreticus autem, ut dictum est supra q. 1. tripliciter etymologizatur. Et primo ab eligo eligis secundum Iſidorū & Papam; & inde dicitur hæreticus quasi electius. Secundo ab adhæreo; adhæres; secundū Hug. & inde dicitur hæreticus quasi adhæsius. Tertio ab ercōfōrō, ris, secundū Iſidoriū, quod id ēt est, quod diuidōdis: & inde dicitur hæreticus quasi diuisiūs. Ex his patet, quod hæreticus ex vi nominis, dicitur quasi electius, quasi adhæsius, & quasi diuisiūs: Nā doctrinam falsam & peruersam primo eligit: post illi electe pertinaciter adhæret: per quę ab aliis sanè sapientibus diuiditur & elongatur.

C O M M E N T . L X .

a **A**D hanc respondemus, quod sicut ab eremo dicitur eremita.] De Etymologia huīs nominis, hæreticus, eadem fere omnino habuit dispu-

tationem Eymericus supra in hac 2.p. quæ fl. 1. quo loco nos quid sentiendum videretur plene diximus. Huiusmodi autem Etymologia quamvis hæretici hominis hæretici naturam explicit, vera tamen non sunt. Sed videnda omnino que in predicta q. 1. scripsimus.

Q V A E S T I O X X I .

Quot modis in iure quis dicatur hæreticus.

S V M M A R I V M .

- 1 Hæreticus in iure dicitur omnis excommunicatus.
- 2 Item quilibet Simoniacus.
- 3 Ad hæc quisquis contra Romanam Ecclesiam agit.
- 4 Et qui errat in expositione sacrae scripture.
- 5 Non & sc̄la & auctor vel sectator.
- 6 Male sentiens de sacramentis Ecclesie.
- 7 Errans circa articulos fidei.
- 8 Postremo, qui dubius est in fide.

HRigesima prima quæstio est: Hæreticus in iure quis, & quot modis, & extenso nomine dicendus est?

- Ad hanc respondemus, quod hæreticus extenso nomine, octo modis sumimur.
- 1 Nam primo dicitur hæreticus, quilibet excommunicatus. 4.q. 1. Quod autem.
 - 2 Secundo dicitur hæreticus, quilibet simoniacus. 1.q. 1. Quilibet.
 - 3 Tertio dicitur hæreticus, qui aduersus Romanam Ecclesiam agit, & eius dignitatem a Domino traditam auferre conatur, dist. 22. Omnes.
 - 4 Quarto dicitur hæreticus, quicunque erat in expositione sacrae scripture. 24. quæst. 1. Hæreticus.

- 5 Quinto dicitur hæreticus, quicunque confingit nouam sectam, vel consuetam sequitur, 24.q. 1. Hæreticus.
- 6 Sexto dicitur hæreticus, quicunque male sentit de Ecclesia sacramentis, de hære. Ad abolēdam.
- 7 Septimo dicitur hæreticus, quicunque alter sentit de articulis fidei, quam Romana Ecclesia. 24.q. 1. Hæc est fides.
- 8 Octavo dicitur hæreticus, quicunque est in fide dubius, de hæret. c. Dubius.

His concordat Hostien. Io. And. in nouella, Bernardus supradic. Firmissime, extra de hæret. & alij notatores. †.

C O M M E N T . L X I .

a **A**D hanc respondemus, quod hæreticus extenso nomine, octo modis dicitur.] Expli- cata viet natura nominis, hæreticus, quod modis hæreticus quis dicatur, ostendit Eymericus: octo autem modos refert quibus aliquis hæreticus dici possit, ex extenso tamen nomine, id est, in lata significacione: a. Turrecrēmata in summa de Ecclesia lib. 4. p. 2. cap. 12. duodecim modos enumerat, totidem recēset I. b. bieniss.